

Значи, ние забелязваме едно общо нарастване, което може да се каже, се е развивало много бързо. Това бързо нарастване се дължи на нѣколко причини. Първо, то иде отъ новопридобитѣ области; второ, то се дължи и на придошли бѣжанци около 250—300 хиляди отъ земите, които би доха за владени отъ нашите съседи: Сърбия, Гърция и Ромъния и, трето, дължи се на естествения приръстъ, на естественото увеличение — ражданията.

По полъ населението въ България се разпредѣля така:

	мѫже	жени
Въ 1912. г.	2,237,900	2,162,700
„ 1913. „	2,269,500	2,195,000
„ 1927. „	2,748,060	2,735,065

Гъстотата на населението въ България е била както следва:

Въ 1912. год.	сѫ	падали на 1 кв. кlm.	46	души
„ 1913. „	“	“	“	“
„ 1927. „	“	“	“	“

Споредъ мѣстожителството си населението се разпредѣля на **селско и градско**.

Въ 1927. год. (1. I.) е имало:

	мѫже	жени	всичко
въ селата	2,169,843	2,180,283	4,350,126
„ градоветѣ	578,217	554,782	1,132,999

Селското население съставлява 79—80% отъ цѣлото население. Значи, България е предимно селско-земедѣлска страна.

*

Равнини и полета. Отъ цѣлата територия 103,146 кв. кlm., само равнинитѣ и полетата сѫ 32,224 кв. кlm. или 32,224,000 декара.

Равнинитѣ въ Северна България обхващатъ 18,642,000 декара, най-голѣмата отъ които е Дунавската равнина — около 18,000,000 декара.

Равнинитѣ въ Южна България обхващатъ 10,587,000 декара.

По-важни и по-голѣми полета въ Ю. България сѫ: Старо и Ново-Загорското полета — около 1,600,000 декара, Пловдивското поле — около 4,500,000 декара, Бургаското и Аххиалското полета — около 612,000 декара, Казанлѣшкото поле — около 560,000 декара и т. н.

Равнинитѣ и полетата въ Югозападна България обхващатъ площъ около 3,000,000 декара, по-голѣми отъ които сѫ: Со-